

Παλλήνη 28-4-2025

προς

Αρ. Πρ. 151

όλους τους συναδέλφους

1η Μαΐου 2025 – Απεργούμε!

Οι Ζωές μας ή τα Κέρδη τους!

Την 1η του Μάη τιμάμε τους αγώνες και τις θυσίες της εργατικής τάξης για μια ζωή χωρίς φτώχεια, πολέμους και εκμετάλλευση. Παίρνουμε τη σκυτάλη από τους μεγάλους αγώνες του προηγούμενου διαστήματος και συνεχίζουμε. Δίνουμε τη δική μας απάντηση στην εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης και των υπόλοιπων κομμάτων, του κεφαλαίου, της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ.

Καμία θυσία για τα κέρδη των λίγων και για τα γεράκια του πολέμου

Δυναμώνουμε την οργάνωσή μας σε κάθε σωματείο, σε κάθε σχολείο, σε κάθε γειτονιά μαζί με τους υπόλοιπους κλάδους, με τις Ενώσεις και τους Συλλόγους Γονεών, τα Συμβούλια των μαθητών. Απέναντι στους εμπορικούς πολέμους των καπιταλιστών για το μοίρασμα των αγορών, των ματωμένων εξοπλισμών και τις προετοιμασίες για γενίκευση του ιμπεριαλιστικού πολέμου, την κλιμάκωση του μακελειού στη Μέση Ανατολή, τη συνέχιση των συγκρούσεων στην Ουκρανία, με την ελληνική κυβέρνηση να καμαρώνει για τη συμμετοχή της στη «συμμαχία των προθύμων» με αποστολή ακόμα και στρατευμάτων στα πεδία των μαχών.

Την ίδια στιγμή που το Ν.Α.Τ.Ο. απαιτεί 5% του ΑΕΠ για τις πολεμικές δαπάνες και η Ε.Ε. εξαγγέλλει 800 δισ. ευρώ ξεστό χρήμα για τις βιομηχανίες του πολέμου, βάζοντας «χέρι» μέχρι και στα αποθεματικά των συνταξιοδοτικών ταμείων, είναι πρόκληση να μας λένε ότι δεν υπάρχουν λεφτά για μισθούς, συντάξεις, παιδεία και υγεία.

Την ώρα που οι επιχειρηματικοί όμιλοι καταγράφουν κέρδη ρεκόρ (25% αύξηση για τις τράπεζες, 770εκ € για τους ενεργειακούς ομίλους, 10% αύξηση για τα σούπερ μαρκετ κ.α.) και τα τρισεκατομμύρια πάνε κι έρχονται στα χρηματιστήρια από τους δασμούς των ΗΠΑ ή τα αντίποινα της Κίνας και των άλλων ιμπεριαλιστικών κέντρων, είναι πρόκληση να κηρύσσουν τη λιτότητα για το λαό, να τον κοροϊδεύουν με επιδόματα-ψίχουλα, όπως αυτά που ανακοίνωσε πρόσφατα η κυβέρνηση για τους ενοικιαστές και τους συνταξιούχους.

Είναι πρόκληση να δουλεύουμε με μισθούς που δε φτάνουν να καλύψουν ακόμα και τις βασικές μας ανάγκες και να είναι μειωμένοι κατά 40% σε σχέση με το 2010 την ώρα που η κυβέρνηση πανηγυρίζει για 11,5 δισ ευρώ πλεόνασμα από την άγρια φοροληλασία. Να ζούμε την ασύλληπτη ακρίβεια, που έχει κάνει απλησίαστα ακόμα και βασικά είδη. Να θεωρείται κόστος η στελέχωση των σχολείων με μόνιμο προσωπικό με πλήρη εργασιακά δικαιώματα και να γίνονται συνεχώς προσπάθειες από το Υπουργείο και τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης να απολύουν συμβασιούχους εκπαιδευτικούς που προσλήφθηκαν με τοπικές προσκλήσεις.

Μας οργίζει, την ίδια στιγμή που βλέπουμε την κυβέρνηση της Ν.Δ και τα υπόλοιπα κόμματα της ΕΕ να μας μιλάνε για την «ευελιξία της οικονομίας» ή για τη «δημοσιονομική σταθερότητα» και να χαρακτηρίζουν «εξαλλοσύνες» μια σειρά κατακτήσεις που τσάκισαν όλες οι κυβερνήσεις τα προηγούμενα χρόνια. Να βρισκόμαστε μέσα σε σχολεία – παγίδες θανάτου που βρέχουν σοβάδες και αποτελούν νέες «κοιλιάδες των Τεμπών», όπως συμβαίνει σε πολλούς εργασιακούς χώρους με αποτέλεσμα 300 νεκρούς στον βωμό των κερδών των αφεντικών μόνο τα τελευταία 2 χρόνια. Να βλέπουμε τα κοράκια των τραπεζών και των funds να ορμάνε με λύσσα πάνω στη λαϊκή κατοικία, ακόμη και σε οικογένειες ΑμΕΑ και να γενικεύουν το αίσχος των πλειστηριασμών. Να μην μπορούμε να έχουμε πρόσβαση στην τέχνη, τον πολιτισμό και τον αθλητισμό, που αποτελούν βασικές κοινωνικές ανάγκες.

Δε θα πληρώσουμε εμείς τις ματωμένες μπίζνες, τους εμπορικούς και τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους των καπιταλιστών. Αυτό το σάπιο σύστημα, το κράτος των λίγων και οι διεθνείς συμμαχίες των ιμπεριαλιστών είναι εχθρικά για το λαό. Δεν αλλάζουν, δεν αποκτούν ανθρώπινο πρόσωπο.

Στον δρόμο της ανατροπής βρίσκεται η ελπίδα.

Παίρνουμε οξυγόνο από τη δύναμη του οργανωμένου αγώνα. Φωνάζουμε ακόμα πιο δυνατά το σύνθημα «Η τα κέρδη τους ή οι ζωές μας», που γεννήθηκε μέσα στους αγώνες ενάντια στην πολιτική που θυσιάζει τις ζωές μας, για να αυξάνονται τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων, ενάντια στην πολιτική της απελευθέρωσης και των ιδιωτικοποιήσεων, που γεννά νέα Τέμπη. Στη σημερινή εποχή των μεγάλων επιστημονικών – τεχνολογικών επιτευγμάτων, του 5G και της Α.Ι. (τεχνητής νοημοσύνης), των ασύλληπτων δυνατοτήτων της παραγωγής και της ανθρώπινης εργασίας, δεν αποδεχόμαστε το ζοφερό μέλλον και τον εργασιακό μεσαίωνα που μας επιβάλλουν. Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας στον δρόμο της σύγκρουσης και της ανατροπής.

Ο γίγαντας λαός μπορεί να βάλει και θα βάλει τη σφραγίδα του στις εξελίξεις στον δρόμο της ανατροπής της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Αυτό επιβεβαιώνει η ιστορία των αγώνων της εργατικής τάξης. Από το Σικάγο του 1886 και τους αγώνες για το 8ωρο ως την ματωμένη Πρωτομαγιά του 1936 στη Θεσσαλονίκη και την ηρωική θυσία των 200 κομμουνιστών στην Καισαριανή την Πρωτομαγιά του 1944 ένα κόκκινο νήμα συνδέει την ασίγαστη πάλη για την απελευθέρωση από τα δεσμά της εκμετάλλευσης. Οι σκληροί ταξικοί αγώνες που βάφτηκαν με το αίμα χιλιάδων εργατών και εργατριών φωτίζουν τους αγώνες του σήμερα, για να γράψουμε τις επόμενες λαμπρές σελίδες στους αγώνες μας απέναντι στο κεφάλαιο, τα κόμματα και τις ενώσεις τους, για δουλειά και ζωή με δικαιώματα, για να ανοίξει ο δρόμος για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Στον δρόμο αυτό, με ενότητα και οργάνωση, μπορεί να τσακίζεται η προσπάθεια τρομοκράτησης, η κρατική καταστολή, με όποια μορφή και αν εμφανίζεται. Έτσι, μπορούν να πέσουν στο κενό οι διώξεις απέναντι στους εκπαιδευτικούς που υπερασπιζόμαστε τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας μέσα από τις συλλογικές μας αποφάσεις.

Έτσι μπορούν να ακυρώνονται τα διάφορα σχέδια εγκλωβισμού του λαού στο πλαίσιο της εναλλαγής αστικών κυβερνήσεων που βαδίζουν στον ίδιο δρόμο, να ματαιώνονται τα διάφορα σενάρια αναπαλαίωσης του σάπιου πολιτικού συστήματος.

Αυτή η δύναμη του λαού μας φάνηκε στη συγκλονιστική απεργία στις 28 Φλεβάρη, 2 χρόνια μετά το έγκλημα των Τεμπών, και στις κινητοποιήσεις που ακολούθησαν. Αυτές οι κινητοποιήσεις αποτέλεσαν αποφασιστική καμπή στις εξελίξεις. Ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της λαϊκής οργής και δυσaráσκειας για όλη μας τη ζωή, για την ασφυξία που μας έχουν επιβάλλει. Στρίμωξαν την κυβέρνηση της Ν.Δ. και αποκάλυψαν ακόμα πιο εμφαντικά ότι το κέρδος και οι πολιτικές της εμπορευματοποίησης – ιδιωτικοποίησης στον σιδηρόδρομο, που ακολούθησαν πιστά και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, είναι δολοφονικές.

Η Πρωτομαγιά δεν είναι αργία είναι απεργία!

Βγαίνουμε πιο αποφασιστικά στον δρόμο του αγώνα. Προσπερνάμε δυνάμεις που μέσα στα σωματεία, σε ΔΟΕ-ΟΛΜΕ, ΑΔΕΔΥ που αποτελούν στηρίγματα των κυβερνήσεων, στηρίζουν την πολιτική του κεφαλαίου και τις αυταπάτες για τη θεραπεία «των παθογενειών του κράτους». Του άδικου και σάπιου κράτους, που δεν μπορεί να εξασφαλίσει ούτε τα πιο στοιχειώδη δικαιώματα του λαού μας.

Τιμάμε την εργατική Πρωτομαγιά – δυναμώνουμε τον αγώνα μας για:

- Λεφτά για μισθούς, συντάξεις, παιδεία, υγεία και όχι για του πολέμου τα σφαγεία.
- Απεμπλοκή από τους Ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και τις πολεμικές συγκρούσεις.
- Λευτεριά στην Παλαιστίνη. Καμία συνεργασία με το Ισραήλ, το κράτος που συνεχίζει να δολοφονεί με τις πλάτες ΗΠΑ – ΝΑΤΟ και Ε.Ε.
- Αυξήσεις 20% στους μισθούς, επαναφορά 13ου και 14ου μισθού, υπογραφή κλαδικής ΣΣΕ.
- Κατάργηση των αντεργατικών νόμων που τσακίζουν το δωρο, ποινικοποιούν τη συνδικαλιστική δράση και απαγορεύουν το δικαίωμα στην απεργία. Να σταματήσουν τώρα όλες οι πειθαρχικές διώξεις απέναντι σε εκπαιδευτικούς που αγωνίζονται.
- Άμεσα μέτρα ενάντια στην ακρίβεια.
- Αξιοποίηση δημόσιων κτιρίων για τη στέγαση των εκπαιδευτικών. Ανέγερση κατοικιών με ευθύνη του κράτους.
- Μέτρα για την ασφάλεια και την υγιεινή στους χώρους εργασίας. Τεχνικοί έλεγχοι σε όλες τις σχολικές μονάδες με ευθύνη κράτους και δήμων.
- Αποκλειστικά Δημόσια δωρεάν υγεία και παιδεία για όλο το λαό.
- Το έγκλημα στα Τέμπη να μη συγκαλυφθεί. Να αποκαλυφθούν οι πραγματικοί ένοχοι και οι πολιτικές που οδήγησαν στο θάνατο 57 αθώους ανθρώπους.

Όλοι στην απεργία της 1ης Μάη. Όλοι στα συνδικάτα, όλοι στον αγώνα!

Όλες – όλοι στην Αθήνα στις απεργιακές συγκεντρώσεις.

